

Q. B. V
1728 43
15
THESIVM METAPHYSICARVM
DE

PERFECTIONE

DECADES DVAE

QVAS

AMPLISSIMI PHILOSOPHORVM ORDINIS CONSENSV

PRO LOCO

IN EODEM RITE AC MORE MAIORVM TVENDO

A. D. III. KAL. IVNIAS ∞ 1728

IN ACADEMIA VITEMBERGENSI

PVBLICE PROPONIT

P R A E S E S

M. WOLF BALTHASAR ADOLPHVS
A STEINWEHR

EQVES POMERANVS ORD. PHIL. ASSESSOR
RESPONDENTE

IO. ALBERTO ELERS
RAZEB. LEOBVRG

VITEMBERGAE

LITERIS VIDVAE GERDESIAE

Philos. V. Q. 184.

THESIUM METAPHYSICARVM
DE

PERFECTIONE

DECAUSALITATE

CONSENSU

Ex
Bibliotheca
Reg. Univers.
Vratisl.

INTRODUCTIO

LIBER PRIMUS

ADOLPHVS
STEINWEHR

PHILOSOPHVS

PROFESSOR

PHILOSOPHICAE

PHILOSOPHIAE

PHILOSOPHICAE

1848

I

Definitio PERFECTIÖNIS, per
consensum in varietate, reli-
quis tantum præferenda est,
quantum ea, quæ distin-
ctas notiones suppeditat, ac
modum, quo res fieri possit,
exponit, ut perfectior, iis,
quæ uel hoc non præstant,
uel definitum phrasibus synonymicis explanant, ut
imperfectioribus, anteponi meretur. Vnde, quid de
Definitione illa: *perfectio est entitas indefectibilis*, haberi
debeat, per se patet

II

Consensus ille consistit in relatione plurium, ut
cuius ad exhibendum commune aliquod con-
currunt

A 2

III

IV

III

Cum rationem dicamus illud, ex quo intelligitur quid vel quare alterum sit, relatio uero plurium (§. 2.) ex communi isto percipiatur, commune illud est ratio perfectionis, unde haec cognosci potest

IV

Si ratio illa una tantum est, perfectio *Simplex*; si uero plures dantur, perfectio *composita* dicitur

V

Perfectio ergo cognosci potest, tum si rationem, ex qua diiudicatur commune illud (§. 3.) prius detegamus, atque explorata natura uariorum, ea ad normam rationis exigamus, tum, si uaria illa prius perquiramus, obseruata inter se comparemus, atque ita rationem ultimam ex iis eruamus

VI

Relatio autem illa plurium potest regula quadam generali includi, ac tum consensus illorum ex Regula iudicari potest

VII

VII

Quot sunt rationes consensus, tot sunt perfectiones (§. 4.) Cum ergo in perfectione composita, multae dentur perfectiones, multae etiam dantur rationes

VIII

Si ratio perfectionis habet gradus, ipsa perfectio gradus habet, et quo plures gradus in ratione reperiuntur, eo plures etiam in perfectione dantur

IX

Cum autem gradus considerentur ut composita ex aliis quasi gradibus minoribus, ceu partibus, tribuitur eis magnitudo. Ergo quo plures gradus concurrunt in ratione (§. 8.) eo maior fit perfectio

X

Et quo plura in quolibet gradu observantur, quae ad commune illud resultans, tantum

A 3

con.

conferunt, quantum fieri potest, eo maior fit perfectio totius

XI

Hinc etiam in perfectione maiori plura observanda ueniunt, ac in minori

XII

Fieri autem potest, ut in perfectionibus compositis (§. 4.) simplices quaedam componentes sibi aduersentur, cum ex diuersis determinentur fontibus

XIII

Cum quaelibet perfectio suam habeat rationem, unde cognoscitur, (§. 3.) suam etiam habet regulam (§. 6.) E. in collisione perfectionum (§. 12) colliduntur etiam regulae

XIV

Regulae hae pugnantes non possunt esse simul in eodem,

eodem, si perfectum manere debet, (per principium contrad.), E. ab his exceptio facienda

XV

Quae quidem, cum uariis institui queat modis, non manentibus iisdem consequentiis, ita est informanda, ut tam parum dissensus, a sola quippe necessitate extorti, admittatur, quam fieri potest, id, quod in casibus specialibus adhuc clarius patet

XVI

Cum regulae ex ratione perfecti oriantur (§. 6.) quo quid iis est conuenientius, eo est perfectius, quo maior ergo exceptio ab iis, eo maior datur imperfectio

XVII

Interim licet in perfectionibus compositis dentur, quae per se ad imperfectiones referenda sint, tamen, quoniam hae ad compositum sic determinatum necessariae sunt, imperfectio partialis, perfectioni totius nil derogare potest

XVIII

XVIII

Quod ipsum tamen non debetur imperfectio-
ni partiali *per se*, sed in quantum per sapientem
moderationem eius efficitur, ut posita in locum eius
alia perfectione, et hac exclusa, totum composi-
tum non factum esset perfectius, et ne quidem
aeque perfectum atque nunc est

XIX

Vnde apparet, gradus perfectionum composita-
rum partim ex gradibus simplicium, partim
ex modo exceptionis in compositione observa-
dae, oriri

XX

Denique hi gradus perfectionum ipsum contin-
gentiae fundamentum suppeditant. Dum enim
rei quid competit sub certo gradu, non repugnat
per se ei competere sub alio. Quod ergo *hic* gradus
obtineat, est contingentiae

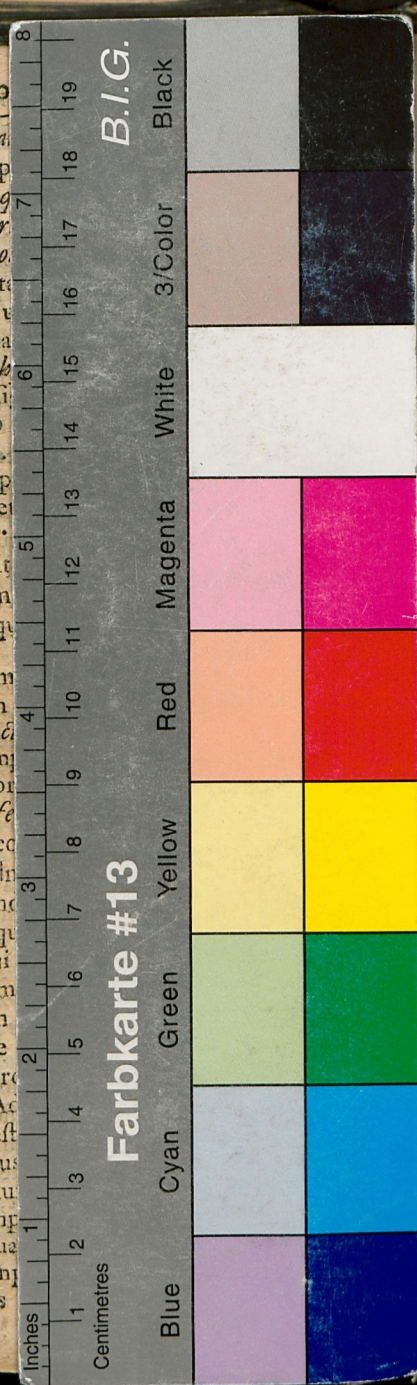
ULB Halle
003 612 635 3

56.

Q. B. V
1728 73
15
THESIVM METAPHYSICARVM
DE

PERFECTIONE

DECADES DVAE

QVAS

AMPLISSIMI PHILOSOPHORVM ORDINIS CONSENSV
PRO LOCO

IN EODEM RITE AC MORE MAIORVM TVENDO

A. D. III. KAL. IVNIAS ∞ 1728

IN ACADEMIA VITEMBERGENSI

PVBLICE PROPONIT

P R A E S E S

M. WOLF BALTHASAR ADOLPHVS
A STEINWEHR

EQVES POMERANVS ORD. PHIL. ASSESSOR
RESPONDENTE

IO. ALBERTO ELMERS
RAZEB. LEOBVRG

VITEMBERGAE

LITERIS VIDVAE GERDESIAE

Phil. W. G. 1728